

СНУНК., IV, 308—309. Преписътъ бидейки много късенъ, тукъ печатамъ житието, за улеснение, съ сегашна интерпункция:

Житиє прпенаго оца: Гавриѣла Лесновскаго:

Сѣи прѣпени Гавриѣлъ баше ѿ страни Всѣхъ свѣтъ поле, родителемъ богаты зѣло и блгочестивъ, близъ царскимъ совѣтникомъ баше. Не имѣвъ чѣдо, и тако днѣ и нощѣ слѣзи проливаше и кволѣна преклоня, мѣтви бѣхъ воздаваше, оуподоби сѣ, ѣкоже Ѵфиміанъ твори тихимъ срѣцемъ бѣхъ згодившимъ. Бѣхъ починною многою просѣцимъ дѣрзетъ и роди чѣдо, и вѣстъ неизглаголана радостъ, и крѣпша ѿрока, и расташе ѿроче и креплаше дѣломъ стѣмъ. И бившъ лѣта ѿ книжномъ оученіемъ, и родители егѡ даша оучити съ книжъ, и минѣвши мало время, всѣ писаніа разбѣветъ, не единомъ ѣзыкомъ, но многимъ, а вѣлскю книгъ единъ чѣсть не вѣтаваше ѿ рѣки своеѣ.

Бившъж ѿ брачномъ лѣта, родители сочеташа егѡ бракомъ ѿ добра и цѣка рѣда, а стѣи нѣ ѿнютъ не изволаше, горѣ рѣцѣ воздвижаше, да бѣ сохранилъ дѣвства своегѡ. И припадѣ на молитвѣ дѣнь и нощѣ ѿколъ молитва и крѣпостъ и всѣкѣ страсти повѣда различны. Посланъ вѣстъ архангелъ Михаилъ и пріемъ дѣшъ ѿ свѣрѣхъ егѡ.

И стѣи омоли родители да ѿпѣстатъ егѡ. Сѣи твердіи адамантъ оуподоби сѣ ѣкоже Алексѣи вѣжы члѣкъ. И родители ѿпѣстиша егѡ с миромъ. Преподобни же шѣдъ идѣше пѣтемъ, ѿверѣте нѣкъ егѡ дѣакъна, именемъ Ѵвѣмъ, на пѣти цѣловѣвша сѣ братскимъ цѣлованіемъ и сѣдшъ ѣмѣ на пѣтѣ и всѣгда многа прострѣша и оуснѣша мало. Ео снѣ ѣви сѣ ѣгѣлъ гдѣнь и речѣ стѣомъ: востани и ѣди на поле Ѵсиче, на мѣсто азъ ти покажѣ, и тамо оустрой храмъ рожтвѣ престѣи вѣи. И стѣи воста ѿ сна и течѣ повѣда родителямъ своимъ. Родители же даша емѣ имѣніа довольно на всѣкъ потребъ, и возвижѣ храмъ реченномъ мѣстѣ, со всѣкимъ оукрашеніемъ.

И паки прийдѣ прѣпный въ монастыръ Лесновскій, поклонѣ сѣ, и взѣмъ егѡ егѣменъ и вопросѣ егѡ: за кой вѣщи пришѣлъ еси чѣдо? Онъ же извѣсти и повѣда егѣменъ всѣ подро́внѣ. И егѣменъ пріѣтъ егѡ, на мно́го днѣ и скѣшаше